

APERITIFF

04 LUNI • 15 Iunie • 2026

14-15 ENGLISH PAGES

JULIETTE BINOCHÉ,

CUM N-AI MAI VĂZUT-O

Ce poate fi mai fantastic decât momentul în care o mare actriță renunță la protecția rolului și își expune ezitățile, efortul și propriile limite? În *Noi doi, în mișcare*, debutul regizoral al lui Binoche, artista franceză documentează un proces de creație care i-a redat inocența: un spectacol de dans construit împreună cu coregraful Akram Khan.

▶
03

▶ **Manifestul TIFF din 2002**
04 Recitim un manifest publicat de Tudor Giurgiu în catalogul primei ediții și vedem dacă festivalul și-a ținut promisiunile față de spectatorii și creatorii săi.

▶ **Diversity day, la Teen Spirit**
06 Hai în curtea Muzeului de Artă să socializezi cu cei pe care îi vezi zilnic grăbiți: curieri din Siria, chelneri din Pakistan sau studenți din Bangladesh. Intrarea e gratuită.

BILETE TIFF.25

VÂNZAREA BILETELOR:

ONLINE, pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, TIFF Official APP. Biletele cumpărate prin sistemul online sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, **8 iunie 2026: Cinema FLORIN PIERSIC**, Piața Mihai Viteazul, nr. 11 / **Cinema VICTORIA**, B-dul Eroilor, nr. 51 / **Piața Unirii** / iar din 12 iunie în: **Cinema ARTA**, str. Universității, nr. 3

Programul casierilor:
Luni, 8 iunie - Joi, 11 iunie: 11:00 - 19:00;
Vineri, 12 iunie - duminică, 21 iunie: 09:00 - 23:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online.

Vor exista doar patru puncte de vânzare a biletelor, la Cinema Florin Piersic, Cinema Victoria, Cinema Arta și în Piața Unirii, ce vor fi deschise pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus. Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casieriele festivalului, din aplicația mobilă TIFF Official APP sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

• **Bilet de intrare unic** (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: 30 lei.

• **Bilet matineu** (valabil pentru proiecțiile din intervalul orar 09.00 - 14.00): 25 lei

BILETE CU PREȚ SPECIAL:

• Bilet pentru proiecțiile în aer liber: 25 lei

• Bilet pentru **Gala de deschidere**: 60 lei*

• Bilet pentru **Ceremonia de închidere**: 60 lei*

• Bilet pentru **Concerte, cine-concerte**:

50 lei*

• Bilet pentru **evenimentele Film Food**: în funcție de eveniment*

• **Noite Morricone Show** - Prețurile biletelor, în funcție de categorie*, sunt disponibile online pe tiff.eventbook.ro

Persoanele cu handicap beneficiază de bilete gratuite pentru maximum 3 proiectii, din aceeași zi, în limita locurilor alocate disponibile, cu excepția cine-concertelor, evenimentelor Film Food, Gaieli de decernare a Premiilor TIFF și a Spectacolului Noite Morricone, în baza certificatului de încadrare în grad de handicap și a actului de identitate. Însoțitorii persoanelor care necesită asistent personal vor beneficia, de asemenea, de bilete gratuite pentru aceleași proiectii.

POLITICĂ DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanearea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă (exceptând copiii sub 3 ani, care nu ocupă un loc individual).

Cu 5 minute înaintea începerii oricărei proiecții, se va permite intrarea în sală a deținătorilor de acreditări TIFF, care nu au reușit să își procure **BILETE DE INTRARE**, cu condiția să existe locuri libere în sală.

Locurile în sală sunt garantate până cu 5 minute înainte de începerea proiecției. De asemenea, **DUPĂ ÎNCEPEREA PROIECȚIEI, ACCESUL ÎN SALĂ ESTE INTERZIS!**

Locurile nu sunt alocate și sunt disponibile la alegerea spectatorului.

ATENȚIE: Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele. Accesul cu animale de companie nu este permis în incinta sălilor de cinema. Consumul de băuturi și produse alimentare din exterior este interzis.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri

Concertul zilei la Muzeul de Artă Kazdoura

Jazz, funk și maqam arab: duoul care a câștigat echivalentul canadian al Grammy-ului îmbină muzica tradițională arabă și ritmurile occidentale moderne.

Anda Pășcuță

Distinct printr-o estetică inspirată de sonoritățile psych-soul ale anilor '60-'70, proiectul propune un univers muzical captivant, aflat la intersecția dintre tradiție și modernitate.

Înființat la Toronto de cântăreața siriană Leen Hamo și muzicianul libanez John Abou Chakra, Kazdoura s-a remarcat prin capacitatea de a crea un dialog între patrimoniul muzical arab și influențele contemporane ale psihedeliei, funk-ului și soul-ului. Muzica lor îmbină vocea delicată a lui Leen Hamo și instrumentalul complex al lui John Abou Chakra generând o experiență auditivă ce transcende granițele culturale.

Numele duoului înseamnă „plimbare” în araba levantină și evocă un univers sonor marcat de explorare, nostalgie și ritm, invitând ascultătorul într-o călătorie marcată de îmbinarea dintre tradiție și contemporaneitate.

Proiectul a fost lansat în 2020 și a atras rapid atenția publicului online, videoclipu-

re lor acumulând milioane de vizualizări pe platformele sociale. În 2022 au lansat EP-ul *Wain*, iar albumul de debut, *Ghoyoum*, a adus trupeii premiul JUNO 2026 pentru Global Music Album of the Year și Canadian Folk Music Award pentru Global Roots Album of the Year.

Ulterior au continuat să își consolideze prezența pe scenele unor festivaluri internaționale precum WOMEX, Mondial Montréal și APAP.

Biletele se pot achiziționa pe tiff.eventbook.ro, din aplicația oficială TIFF, sau tiff.ro. ■

LUNI, 15 Iunie, ORA 19:00 / MUZEUL DE ARTĂ

de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro și tiff.eventbook.ro pentru informații referitoare la reprogramarea proiectiilor. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

ÎN CAZ DE PLOAIE

Biletele cumpărate pentru proiecțiile care se mută în interior își păstrează valabilitatea.

- Proiecția zilnică a filmului din **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**, ora 21:45, va avea loc în aceeași seară la **Casa de Cultură a Studenților**, începând cu ora 23:00
- Proiecția zilnică a filmului din **IULIUS PARC OPEN AIR** va avea loc în aceeași seară la **Cinema Mărăști**, începând cu ora 22:30.
- Proiecția zilnică a filmului de la **MUZEUL DE ARTĂ**, ora 21:30, va avea loc în aceeași seară la **Cercul Militar**, începând cu ora 23:15.

LOCAȚII:

CINEMA FLORIN PIERSIC,

Piața Mihai Viteazul, nr. 11

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR,

Piața Lucian Blaga, nr. 1-3

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

CINEMA VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51

CERCUL MILITAR, B-dul Eroilor, nr. 51 * fără

rampă de acces pentru persoanele cu dizabilități

CINEMA ARTA, str. Universității, nr. 3

UNIVERSITATEA SAPIENTIA,

str. Calea Turzii, nr. 4 * fără rampă de acces

pentru persoanele cu dizabilități

IULIUS PARC OPEN AIR,

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

MUZEUL DE ARTĂ, str. Piața Unirii, nr. 30

CINEMA DACIA, str. Bucegi, bl A1

CINEMA MĂRĂȘTI, str. Aurel Vlaicu, nr. 3

CASTELUL BĂNFIY BONTIDA,

DJ161, localitatea Bonțida

TEATRUL NAȚIONAL CLUJ NAPOCA,

Piața Ștefan cel Mare, nr. 2-4

STATIUNEA DE CERCETARE HORTICOLĂ

USAMV, Strada Horticultorilor nr. 5

APERITIFF

Redactor-sef:

Dan Boicea

Editori:

Ion Indolean

Claudia Negrea

Ruxandra

PreDESCU

Oana Balaci

Șerban Mark Pop

Maria Barbu

Louisa Miclăuș

Maria Măruță

Titus

Constantinescu

Ecaterina Volmer

Tamara Văscu

Bogdan Slab

Andreea Ghica

Carina Domuța

Anais Dragu

Mara Vintu

Irina Mărințuș

Valentina Chitic

Junior editori:

Alina Agafiței

Flavia Ciucaș

Ioan Ștepoaie

David Seko

Anda Pășcuță

Graphic design:

Carmen Gociu

Gabi Bora

Vasile Pipas

Tipărit la: Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

MINISTERUL CULTURII

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

PRIMĂRIA ȘI
CONSILIUL LOCAL
CLUJ-NAPOCA

Europa
Creativă
MEDIA

Noi doi, în mișcare - arta expunerii

Ion Indolean

Uneori, maturitatea unui artist se vede în curajul de a redeveni începător.

În 2007, Juliette Binoche și Akram Khan au început să lucreze la *In-I*, un spectacol construit prin improvizație și schimb de teritorii artistice. Ea trebuia să intre în limbajul mișcării, iar el să accepte vulnerabilitatea jocului actoricesc. *Noi doi, în mișcare*, debutul regizoral al lui Binoche, revine asupra celor șase luni de repetiții și asupra unui proces în care

creația nu confirmă ceea ce știi deja, ci te obligă să renunți la certitudini.

Binoche se dezvăluie aici așa cum rareori am văzut-o. Nu o protejează niciun personaj, nici prestigiul acumulat, nici siguranța unei actrițe care își cunoaște instrumentele. O vedem ezitând, obosind, împotrivindu-se, greșind și reluând. Arta adevărată vine tocmai

din această expunere: din curajul de a păstra momentele în care imaginea publică se sparge, iar corpul nu mai răspunde voinței.

Filmul are o mișcare interioară limpede. Prima parte urmărește încercările, întrebările, refuzurile și ciocnirile repetițiilor. Apoi scena se deschide, iar fragmentele văzute anterior își găsesc locul într-o reprezentație. Proces și împlinire. Trupul, imaginea și sunetul se contopesc într-o experiență audiovizuală totală: efortul fragmentar capătă coerența spectacolului.

Pentru ea, a învăța înseamnă și a te dezvăța, a da jos strat după strat, până când experiența și controlul nu mai funcționează ca scut. Khan trebuie, la rândul lui, să renunțe la autoritatea dansatorului și să accepte vulnerabilitatea celui care transmite mai degrabă decât

impune. Fiecare depinde de încrederea celuilalt, iar creația apare ca o dublă cedare a puterii: carapacea este înlăturată, dar numai prin muncă și sudoare.

Robert Redford a văzut spectacolul la New York și a îndemnat-o să-l transforme într-un film. Sora actriței, Marion Stalens, a filmat repetițiile și ultimele reprezentații, iar imaginile au rămas ani buni la sertar. Revenind asupra lor, Binoche nu recuperează doar un spectacol dispărut, ci se confruntă cu o versiune mai veche a propriei persoane. *Noi doi, în mișcare* spune că artistul nu e doar cel care creează o imagine, ci și cel care acceptă să rămână vizibil atunci când imaginea nu îl mai apără.

LUNI, 15 Iunie, ORA 18:00 / CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR DUMINICĂ, 21 Iunie, ORA 15:00 / CINEMA VICTORIA

TIFF Lounge în Piața Unirii

Astăzi, la TIFF Lounge, de la ora 17:00, ne vedem la InspiraTIFF, unde Mihai Chirilov, director artistic al festivalului, va intra în dialog cu jurnalistul și autorul Mihnea Măruță.

Apoi, de la ora 18:00, continuăm cu întâlnirea *Metode noi de lucru împreună în beneficiul culturii: Rețeta Dozei de Cultură*. Participă Ștefan Teșanu (directorul executiv al Centrului Cultural Clujean), Roxana Marc-Ghiran (președinta Asociației Patronale Horeca Cluj) și Florina Stretea (maestru cofetar Pralina Cluj), într-o conversație moderată de Andi Daisler (președintele Asociației Daisler).

Testul timpului – cum a rezistat manifestul de la prima ediție a TIFF peste 24 de ani

Festivalul Internațional de Film Transilvania, ajuns la cea de-a 25-a ediție (12-21 iunie, Cluj-Napoca), a fost un vis al unor tineri pasionați de film care voiau un spațiu liber de creație și de exprimare. La 24 de ani distanță, recitim manifestul publicat de Tudor Giurgiu în catalogul primei ediții și vedem ce idealuri s-au adevărat în toți acești ani și dacă festivalul și-a ținut direcția pe drumul promis.

Festivalul s-a născut pentru că trebuia să existe.

Pentru că nimeni nu a crezut că se poate întâmpla.

Pentru că toți ne-au spus că e foarte greu.

Pentru că noi, românii, avem tentația să renunțăm înainte de a începe.

Pentru că un festival înseamnă filme pe pâine, invitați importanți, parteneriate, contacte, imagine, lobby.

Pentru că suntem singura țară din Europa Centrală și de Est fără un festival de film de lungmetraj.

Pentru că a murit Costineștiul.

Se întâmplă în Transilvania

pentru că am vrut să nu se întâmple în București. Iar Clujul e orașul cu cei mai mulți iubitori de film din țară.

Pentru că a rosti numele Festivalului înseamnă deja foarte mult pentru orice invitat din străinătate.

Pentru că un festival trăiește prin comunitatea care îl înconjoară.

Pentru că sunt sentimental și nostalgic.

Primul film pe care l-am văzut a fost *Tunurile din Navarone*. Se întâmpla acum vreo 25 de ani într-un cinematograful din Sibiu care, miracol, încă mai există.

În Cluj am trăit însă patima mersului la cinematograful, statul la cozi după bilet, *Lațul amintirilor*, *Sandokan*, *Pe aripile vântului* adus „special de la București”, celebra „legitimație” cu care îți cumpărai bilet de protocol, seriele de cinematecă de la Arta, mersul la videoteca din cartier unde am văzut *E.T.*

Împreună cu echipa am gândit un festival îndrăzneț și provocator. 44 de filme în 7 zile.

Pentru că filmele de debut, în general, au o doză de nebunie și de imaginație care nouă ne place foarte tare.

Pentru că ne-am propus să aducem filme importante în premieră în România.

Pentru că a face o selecție înseamnă a-ți asuma o direcție, a avea păreri ferme, a naște contrarii.

Vrem să promovăm filmul românesc și pe cei care îl fac - regizori, producători, scenariști.

Pentru că ultimii ani au însemnat multe debuturi și premii internaționale.

Pentru că avem cu toții de câștigat. Un festival nu e o afacere personală, ci o întâmplare unică, anuală, un meeting point al celor interesați de film din România.

Tudor Giurgiu, 2002

Pentru că în fiecare țară normală există niște zile, o săptămână, în care directorii unor importante festivaluri internaționale vin să vadă ce a produs cea cinematografie în ultimul an.

Pentru că suntem optimiști și viitorul sună bine (sic!).

Am făcut acest festival cu entuziasm și inconștiență, cu profesionalism și grijă la detaliu.

Pentru că am vrut să arătăm că se poate și altfel.

Pentru că nu ne-a crezut

nimeni și asta ne-a îndârjit.

Pentru că am pierdut prea multe nopți aseasonate cu „muzici și faze” (era un titlu de carte) ca să nu iasă treaba bine.

Un festival de film e o Instituție care trăiește 365 de zile și nu moare după prima ediție. Vrem să devină tradiție, vrem să fim mai buni la anul.

Le mulțumesc celor care au crezut în această aventură!

Echipei care s-a dedicat unui vis, unui gând, unui proiect despre care nimeni nu știa cum o să arate. Fără credința lor nu puteam ajunge aici.

Afroditei și lui Lucian care au crezut primii în acest gând.

Lui Stefan Laudyn, directorul Festivalului de Film din Varșovia, care a fost „omul din umbră”, prieten, sfătuitor.

Dacă e să am un regret înainte de începerea festivalului, apăsăm că e că n-am prea fost luați în serios.

De către oamenii care ar fi putut să „simtă” că acest festival e o încercare temerară care, poate, merita mai mult sprijin.

E un eveniment al cinematografiei române, dar probabil că nu e suficient să ai o selecție cu titluri importante, invitați de marcă, evenimente speciale. Poate lipsește încă ceva.

De către autoritățile Clujului care au probabil impresia că e o joacă de copii, un cineclub sătesc făcut de niște puști exaltați. Alte orașe probabil ar fi fost onorate să găzduiască un astfel de eveniment și, eventual, chiar să îl sprijine. Mândria mea de ardelean a pălit subit, dar nu a dispărut cu totul.

Îl vom face, domnilor, și la anul!

Tudor Giurgiu

Director festival, ediția 2002

Cât de repede ironia poate deveni o formă de izolare.

25 YEARS LATER

Lumea Fantomelor

povestea unei pierde-vară

Victor Morozov

Ghost World e făcut din substanța orelor moarte ale verii, când viețile par să lanțezească în suspensie și totul atârână în stadiul de pură posibilitate.

Eroina Enid (Thora Birch) se află la o răspântie existențială, cu liceul

proaspăt încheiat și viitorul care se așterne încețoșat la picioarele sale. Cineastul Terry Zwigoff, retras din activitate de ani buni, realizează aici o mică frescă a provinciei americane, văzută prin ochii acestui tineret blazat,

căruia deriziunea îi servește spre a ține surprizele lumii la distanță sigură. Enid și prietena ei Rebecca (Scarlett Johansson) fac și desfac mărunta societate de care încă aparțin conform unui dispreț suveran, care funcționează ca armură paranoică. Când acestea dau peste prada perfectă în persoana lui Seymour (Steve Buscemi), un introvertit cenușiu, ele pun de fapt în mișcare roțițele

pentru o ditamai confuzia hormonală.

Zwigoff plachează această criză adolescentină peste imaginea timid-distopică a suburbiei americane - temă predilectă pentru marii ironiști ai culturii de masă, redusă la stadiul unei moleșeli de toate clipele în acest *Blue Velvet* flegmatic -, făcând din orașelul generic un rezervor de depresii fără fund. Înainte de *Ghost World*, cineastul realizase *Crumb* (1994), documentar ambițios dedicat imensului desenator Robert Crumb, iar această ficțiune îi prelungește lecțiile: de la interes aproape antropologic pentru nevrozele cuibărite în spatetele zâmbetelor de circumstanță la fascinație bolnăvicioasă pentru poezia acestui plastic multicolor care îmbracă viețile fără orizont ale contemporanilor săi.

LUNI, 15 IUNIE, ORA 21:45 / IULIUS PARC OPEN AIR

ADREM

Sușținem poveștile
care luminează orașul.

Să muncești atât de mult ca medic rezident, încât începi să transpiri sânge: o premisă de mult la fileul body horrorului.

continua munca și cercetarea – este să le cauterizeze rând pe rând cu fenol 80%.

Deși inevitabil asociat cu *The Substance* (2024) și *Raw* (2016), *Species* (în original, un foarte plastic *Sanguine*) nu cade pradă propriilor referințe. În schimb, traduce câmpul asociativ al sângelui în elemente stridente de mizanscenă și aduce o critică cât se poate de fățișă capitalismului târziu (și de ce s-ar ascunde?) prin poate cea mai ofertantă premisă neexplo-rată ca atare în body horror: rezidentul care muncește până la degradare. Totodată, pune în valoare jocul realmente angoasant al Marei Taquin și tratează scenele de deformare corporală cu o seriozitate procedurală.

LUNI, 15 IUNIE, ORA 18:00 / CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR

FULL MOON

Specii – Horror biologic Într-o satiră a culturii burn-out

Adda Mihăescu

Tinerii angajați încep să moară pe capete când, sub presiunea performanței la locul de muncă, își iau viețile la finalul unor manii violente, atât de nejustificate și de amplificate stilistic,

încât par de-a dreptul alegorice. Toți prezintă sângerări suspecte în săptămânile premergătoare ultimului stadiu al unei mutații genetice mușamalizate de cadrele medicale. Margot

Loiseau (Mara Taquin), proaspătă rezidentă la camera de urgențe, începe să adune clandestin probele biologice ale pacienților afectați pentru că, la rândul ei, se numără printre bolnavi. Inițial suspectându-se de hematidroză, o afecțiune reală în care stresul duce la sângerări bruște, Margot întrevede mutația. Dar singura metodă de a-și menține necrozele sub scrub – și a-și

One day, many stories.

Diversity day, la Teen Spirit

Rebeca Greta Cazan,
echipa Teen Spirit, program TIFF

Am început să mă plimb tot mai des prin Cluj pe jos și să observ cât de viu și de pestriț e orașul. Că ești în autobuz, te relaxezi la o cafea cu prietenii după un examen sau mergi la cinema în centru, peste tot ești înconjurat de oameni veniți din toate colțurile lumii. Deși suntem atât de aproape, realitatea e că trăim tot mai izolați în bule. E un paradox faptul că am evoluat ca specie prin conexiune, dar în viața de zi cu zi ne evităm. Când ne lipsește interacțiunea cu cei din alte culturi cu care împărțim același oraș, „străinul” devine rapid o sperietoare. De aceea cred în puterea poveștilor pe care le auzim direct de la alții: cunoașterea celui alt prin simplul fapt că vorbim și ne ascultăm este cel mai simplu mod prin care frica se transformă în curiozitate. De aici a pornit și ideea evenimentului „One Day, Many Stories - Diversity Day”, alături de platforma Adunat. Astăzi, 15 iunie, între orele 15:00 și 17:00, te invităm în curtea Muzeului

de Artă să socializezi cu cei pe care îi vezi zilnic grăbiți: curieri din Siria, chelneri din Pakistan sau studenți din Bangladesh. Ne dorim să stăm de vorbă în grupuri mixte, de patru persoane, doi români și doi cetățeni străini, și să descoperim ce ne unește dincolo de diferențele culturale. Intrarea e gratuită.

Pentru a ne organiza eficient, poți completa formularul accesând codul QR. Hai să ne adunăm!

Rebeca Greta Cazan

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

CINEMA	CINEMA ARTA	SAPIENTIA	CINEMA DACIA
FLORIN PIERSIC 15:30 THE PITCH BLACK ANTHOLOGY Ultimul viking (The Last Viking) 116' / Anders Thomas Jensen / Danemarca, Suedia 18:00 FĂRĂ LIMITĂ Nebunii (Follies) 103' / Eric K. Boulianne / Canada 20:30 THE PITCH BLACK ANTHOLOGY Trage-i-o lu' fiu-miu! (Fuck My Son!)* 94' / Todd Rohal / Statele Unite ale Americii CINEMA VICTORIA 10:00 SUPERNOVA Spre victorie (To the Victory!) 106' / Valentyn Vasyanovych / Ucraina, Lituania 12:30 FOCUS OLANDA În lanul de trestii (Reedland) 112' / Sven Bresser / Olanda, Belgia 15:00 COMPETITION Hangarul roșu (The Red Hangar) 81' / Juan Pablo Sallato / Chile, Italia, Argentina 17:30 COMPETITION Lionel 94' / Carlos Saiz / Spania, Franța 20:00 COMPETITION, ZIUA MAGHIARĂ Aici mă simt acasă (Feels Like Home)* 125' / Gábor Holtai / Ungaria 22:30 COMPETITION Se face zi (The Night is Fading Away) 105' / Ezequiel Salinas, Ramiro Sonzini / Argentina	10:00 SUPERNOVA Dragoste pe timp de război (Birds of War) 85' / Janay Boulos, Abd Alkader Habak / Marea Britanie, Siria, Liban 12:00 SUPERNOVA Leonora în lumina dimineții (Leonora in the Morning Light) 103' / Thor Klein, Lena Vurma / Germania, România, Mexic, Marea Britanie 14:30 TEEN SPIRIT Fiica mea e zombie (My Daughter is a Zombie) 114' / Pil Gam-Sung / Coreea de Sud 17:00 TEEN SPIRIT Fete triste (Sad Girlz) 91' / Fernanda Tovar / Mexic, Spania, Franța 19:00 WHAT'S UP, DOC? Bouchra 83' / Orian Yani Barki, Meriem Bennani / Statele Unite ale Americii, Italia, Maroc 21:15 WHAT'S UP, DOC? Variațiuni pe o temă (Variations on a Theme) 65' / Jason Jacobs, Devon Delmar / Africa de Sud, Olanda, Qatar 23:00 DOUBLE TAKES Sâmbătă (Sabado) 63' / Matias Bize / Chile CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR 16:00 THE PITCH BLACK ANTHOLOGY Incidentul cu pianul (L'Accident de piano) 88' / Quentin Dupieux / Franța 18:00 PROIECȚII SPECIALE Noi doi, în mișcare (In- in Motion) 125' / Juliette Binoche / Franța 21:00 25 YEARS LATER Vointă (Wit) 99' / Mike Nichols / Statele Unite ale Americii	12:15 FILM FOOD Condimente și minciuni (Spices and Lies) 103' / Amine Adjina / Franța 14:45 DOUBLE TAKES Complet de acord (In Full Agreement) 84' / Panu Suuronen / Finlanda 17:15 FOCUS OLANDA Voi vedea (I Shall See) 96' / Mercedes Stalenhoeft / Olanda 19:45 SMART 7 Flacăra eternă (Eternal Flame) 72' / Pedro Ramalhete / Portugalia 22:00 SMART 7 Nicio fantomă pe stradă (No Ghosts on Good Street) 90' / Emi Buchwald / Polonia PIAȚA UNIRII OPEN AIR 21:45 SUPERNOVA Tăișul umbrei (The Shadow's Edge) 137' / Larry Yang / R.A.S. Hong Kong a Chinei, China IULIUS PARC OPEN AIR 21:45 25 YEARS LATER Lumea Fantomelor (Ghost World) 112' / Terry Zwigoff / Marea Britanie, Statele Unite ale Americii, Germania CINEMA MĂRĂȘTI 19:30 25 YEARS LATER Călătoria lui Chihiro (Spirited Away) 124' / Hayao Miyazaki / Japonia	MĂNĂȘTUR 18:00 FULL MOON Specii (Species) 103' / Marion Le Corroller / Franța, Belgia 20:30 SUPERNOVA Regina și marea (Queen at Sea) 122' / Lance Hammer / Marea Britanie CERCUL MILITAR 13:15 ZIUA MAGHIARĂ Fata lui tata (My Father's Daughter) 77' / Lea Podhradská / Ungaria 15:45 FĂRĂ LIMITĂ Retreat 107' / Ted Evans / Marea Britanie 18:15 TEEN SPIRIT Un an de școală (Un Anno di Scuola) 102' / Laura Samani / Italia, Franța 20:45 DOUBLE TAKES Ultima iovitură (El Ultimo Arrebató) 108' / Marta Medina, Enrique López Lavigne / Spania MUZEUL DE ARTĂ 21:30 TEEN SPIRIT Între două lumi (Two Mountains Weighing Down My Chest) 85' / Viv Li / Germania, Olanda STAȚIUNEA DE CERCETARE HORTICOLĂ USAMV 17:00 FILM FOOD Aripioară sau picior? (L'aile ou la cuisse) 106' / Claude Zidi / Franța

Manuela Cernat: „Jean Negulescu trebuie așezat lângă Brâncuși și Enescu”

Titus-Cezar Constantinescu

Criticul și istoricul de film Manuela Cernat vorbește despre dificultățile documentării, relația cineastului Jean Negulescu cu marile actrițe ale Hollywood-ului și locul insuficient recunoscut pe care acesta îl ocupă în cultura română. Manuela Cernat a fost prezentă la TIFF Lounge, pentru a-și prezenta cartea „Jean Negulescu: Un român la Hollywood”, apărută la Editura Noi Media Print.

Care a fost cea mai mare dificultate pe care ați întâmpinat-o în scrierea cărții?

Absența aproape totală a materialelor documentare și a surselor. Din fericire, sora lui Jean, Sabina Negulescu, pictoriță, mi-a pus la dispoziție puținele scrisori pe care le păstrase de la el, precum și câteva fotografii. Ulterior, când m-am întâlnit cu Jean, mi-a oferit un teanc de fotografii pe care le-am folosit în carte. A rezultat un album absolut superb, cu imagini de o valoare sentimentală uriașă pentru noi.

Filmele lui Jean Negulescu acordă adesea un loc important personajelor feminine. De unde credeți că venea această afinitate?

Jean Negulescu a publicat un text care a făcut furori la Hollywood, *Perfectul cavalier*, un fel de îndreptar despre cum trebuie să se poarte un gentleman: să știe să-și pună partenera în valoare, fără să încerce să se pună pe sine în prim-plan.

Mai exista și un obicei foarte special. Înainte să înceapă un film, după alege-

rea distribuției, o invita pe protagonistă și îi realiza un portret în peniță, pe care îl înrăma și i-l trimitea împreună cu un buchet de flori și cu o inimioară desenată sub semnătură. Așa le-a cucerit pe Joan Crawford, Marilyn Monroe, Sophia Loren sau Bette Davis. Este o listă de vedete cu care foarte puțini

în discursul public și în istoria filmului românesc. Cum explicați această absență? Există foarte multă ignoranță în presă, prea puțin interes pentru trecut și o focalizare excesivă asupra prezentului. Se vorbește foarte puțin despre *Independența României*, filmul din 1912, și nu se știe aproape nimic despre regizorii importanți ai anilor '30-'40.

Există și mult oportunism în rândul unei părți importante a corpului didactic, iar aici nu mă refer doar la școlile de film. Altfel, nu s-ar explica de ce, după 1990, elevii nu au aflat aproape nimic despre comunism sau despre perioada monarhiei. Istoria României a continuat să fie predată folosind limbajul și reperele de dinainte de 1989. Asta explică și de ce, astăzi, o proporție atât de însemnată a tinerilor afirmă că regretă comunismul: pentru că nu știe cum era, de fapt, viața în acel sistem.

Cum credeți că s-ar fi schimbat destinul său dacă ar fi rămas în România? Ar fi putut avea aici o carieră în cinematografie?

Ar fi întâlnit o industrie cinematografică aflată abia la început și s-ar fi confruntat cu dificultăți financiare teribile. Pentru că provenea dintr-o familie înstărită din Craiova, probabil că, odată cu instaurarea comunismului, ar fi ajuns la închisoare sau ar fi fost marginalizat. ■

Dacă ar fi rămas în România, cu siguranță nu ar fi avut această carieră fulminantă.

regizori de la Hollywood se pot lăuda că au lucrat. Știa să le ofere încredere pe platou și să le însuflă dragostea pentru aparatul de filmat.

Deși a avut o carieră importantă la Hollywood, Negulescu e foarte puțin prezent

ALWAYS REMEMBER

Remembering the Holocaust

PROIEȚII CU INTRARE LIBERĂ

Miercuri, 17 iunie, 18:00
Cercul Militar

Pepi Fandango
(r. Lucija Stojevic, Spania, 2024)

Vineri, 19 iunie, 17:30
Cinema Victoria

Orfan
(Orphan, r. László Nemes, Ungaria, 2025)

Leonora în lumina dimineții

artă și nonconformism în lumea bărbaților

Claudia Negrea

Filmul Leonora în lumina dimineții este distribuit de Transilvania Film și rulează în cinematografe începând din 12 iunie.

Leonora Carrington este un nume pe care mi l-a scos în cale ediția TIFF din acest

an. Am fost intrigată de prezentarea filmului: una dintre iubitele lui Max Ernst,

contemporană cu Salvador Dalí și alte nume influente ale curentului suprarealist care s-a dezvoltat în Europa anilor '30, trăiește o viață tumultuoasă alături de artiști, destinul fiindu-i îngreunat, atât de situația politică și socială a acelei vremi cât și de proprii demoni cu care artista se confrunta încă din timpul copilăriei.

Scenariul are la bază romanul omonim al autoarei Michaela Carter și surprinde etapele cele mai importante ale vieții Leonorei (inter-

pretată de Olivia Vinall), într-o manieră care jonglează cu firul cronologic al evenimentelor, explorând o ordine nonliniară. Regizorii Thor Klein și Lena Vurma conturează cu sensibilitate caracterul artistei despre care am putea spune că s-a dezvoltat subtil, dar curajos, în umbra marilor nume ale suprarealismului.

Împânzită cu simbolism asemenea curentului ai cărui pionieri au fost, filmul nu oferă explicații clare pentru degradarea psihică și emoțională a protagonistei, sugerându-se că aceasta îi era, oricum, predestinată artistei britanice. La final nu putem decât să înțelegem că pur și simplu nu era loc pentru o altfel de soartă. Orice cheie de interpretare ar putea să pară inutilă, iar filmul evită să pretindă că „știe” mai multe decât este cazul.

LUNI, 15 IUNIE, ORA 12:00 / CINEMA ARTA

Filmele franceze de la TIFF și Transilvania Talent Lab sunt prezentate cu sprijinul Institutului Francez din România

10 pentru FILM la TIFF, 2026:

Tiberius Zavelea: „Actor egal om”

10 actori de teatru sunt prezentați anual, în TIFF, profesioniștilor din lumea filmului și publicului.

Interviu de Andrei Giurgea

Cei selectați la ediția a 15-a a programului sunt: Anaïs Agi-Ali (Constanța), Matei Arvunescu, Dragoș Stoica și Tiberius Zavelea (București), Răzvan Clopoțel, Elena Emandi și Costin Stăncioi (Galați), Marin Lupanciuc (Timișoara), Kati Méhes (Satu Mare), Calița Nantu (Cluj).

Tiberius Zavelea (25 de ani) e actor la Bucurandra (unde e Romeo), dar joacă pe multe scene din București. Regizorul Andrei Giurgea, prieten din copilărie, l-a întrebat de teatru și viață.

Când ai decis să dai la actorie?

Intuiam că vreau asta în a 10-a. Se făcuseră câțiva ani de când mergeam cu trupa liceului prin țară și aveam weekendurile pline. Vorbeam de asta acasă și mama îmi dădea picioare pe sub

Vreau să mă joc cu posibilitățile, cu regulile și încălcarea lor.

masă să nu se supere tata. El voia ceva „mai serios”, Dreptul. Dar țin minte momentul în care, după o repetiție, am zis: „Dar cum ar fi să dau la actorie?”. Și lucrurile au început să se lege.

Foto: Sabina Costinel

Simți că ți se potrivește?

Îmi place să mă pun în situații. Îmi place să mă joc. Îmi place să nu mai fiu eu, să încerc să gândesc ca altcineva. Dacă reușesc într-o seară să fac pe cineva să simtă ceva - bucurie, tristețe, orice - simt că mi-am făcut datoria. Empatia mă ajută, faptul că sunt atent la ceilalți. Cred că e mult mai activ să asculți, să te lași modificat de partener, să reacționezi.

Ce te atrage la teatru, la joc?

Că lupti să-l ții pe omul din fața ta în poveste. Să credeți amândoi în același lucru. Mi se pare palpitant. Și să reușești să te păcălești și pe tine, că nu se uită nimeni la voi.

Ce te-a făcut să vrei meseria asta?

Faust-ul sibian. M-a vrăjit forța și prezența pe care le avea Ofelia Popii în Mefisto. M-a convins că vreau și eu să fiu acolo. Și că nu trebuie să fii bun ca să fii crezut sau admirat. Așa că mi-ar plăcea să joc personaje negative complexe, să le înțeleg, să le găsesc justificări.

Scanați QR code-ul pentru interviul integral cu Tiberius Zavelea pe LiterNet.ro

TIFF, o călătorie de 25 de ediții

► 2006

Ediția cu numărul 5 a avut ca moment culminant primul concert al Fanfarei Ciocărlia în România, trupa fiind renumită la nivel mondial pentru dezvoltarea genurilor Balkan Brass și Balkan Beats.

► 2007

A șasea ediție a marcat un punct de cotitură pentru cinematografia românească: proiecția dramei *4 luni, 3 săptămâni și 2 zile* în regia lui Cristian Mungiu, după ce a primit Palme d'Or la Cannes. 2007 este anul în care a avut loc și proiecția filmului regretatului regizor Cristian Nemescu, *California Dreamin' (nesfârșit)*, care câștigase Premiul Un certain regard la Festivalul de la Cannes. Actorul Armand Assante (foto) a fost invitat special la TIFF. Tot în 2007, s-a născut și prima ediție TIFF Sibiu, chiar în anul în care orașul devenea Capitală Culturală Europeană.

COMPETIȚIE

Se face zi – bunăstarea comună vs. proprietatea privată

Ioan Șteopoaie

marea miză despre care vorbim – n-ar trebui oare ca un cinema municipal să fie în serviciul publicului?

Cele 105 minute de imagine texturată alb-negru, încărcată cu referințe care

specula momentul, prin faptul că nu, în poveste, nu iese niciodată public de la vreo proiecție; sau prin suspansul implicit cu care vin bucățile de film în film.

Ironia sorții vine atunci când Vale, o prietenă a protagonistului, ajunge să transmită live videochat din sala de cinema. Pentru Pelu ea simbolizează acel „obiect al dorinței”, dar în arhitectura filmului ea reprezintă un contrapunct pentru critica lui față de tot ce e *mainstream*.

Formele de rezistență, greutățile și bucuriile se fac mereu pe din două. Ultima țigară din pachet e împărțită școlărește, nenumăratele sticle de bere se pasează din mână în mână, postul de proiecționist se câștigă pe noroc, iar sala de cinema se deschide pentru acoliții lui Pelu, care nu au unde să doarmă.

Comunitatea se formează prin aceste gesturi mici, dar și prin curajul și solidaritatea pe care o arăți în fața factorilor ce vor să pună în pericol valorile ei. Astfel, filmul celor doi argentinieni, ca „declarație de dragoste” pentru cinema, se încheie într-o notă puternică, cu muncitorii care preiau controlul și dărâmă un gard pe care stă scris *cordobanismo*, „Milei culiadazo”.

LUNI, 15 Iunie, ORA 22:30 / CINEMA VICTORIA
JOI, 18 Iunie, ORA 10:00 / CINEMA VICTORIA

Dreptatea socială se mai cere și cu forța.

Cum să începi mai bine un film care vorbește despre precaritatea locuirii (și nu numai) decât cu un cadru în care personajul principal își numără banii și notează meticolos pe caiet cheltuielile pe care le are de acoperit?

Pelu, protagonistul debutului în lungmetraj al argentinienilor Ezequiel Salinas și Ramiro Sonzini, se luptă să-și păstreze postul de proiecționist la un cinema

municipal din capitala provinciei Córdoba, dar aflăm că va trebui să se mulțumească cu un post de paznic de noapte la același angajator.

Construit ca o metaforă despre bunăstarea comună, filmul ridică la fileu numeroase probleme actuale de natură politică. Tăierea bugetului pentru cultură „din drujbă” (pe modelul Milei) este primul cui de care leagă firul roșu și setează

mai de care, de la Renoir la Ozu și Hitchcock în stilul Cinema Paradiso aduc aminte de perioada de aur a cinematografiei și îl creionează pe Pelu care o fantomă care bântuie holurile clădirii în care lucrează. Cinema-ul așa cum îl știm noi este pe moarte, iar lucrul ăsta se vede și în film, prin interesul unor investitori privați, preocupați de a

Filme, vibes și prieteni?

E OK, ai BTPay

Easy banking, zi de zi.

DESCARCĂ APLICAȚIA

COMPETIȚIE

Hangarul roșu primele ore ale vinovăției

Ion Indolean

Juan Pablo Sallato pare atras de subiectele mari ale țării sale, pe care le abordează cu un instinct clar de povestitor: le identifică miza colectivă, le organizează dramatic și le pune într-un context încărcat și totodată accesibil. După *Ojos Rojos*, documentarul despre naționala de fotbal a statului Chile și despre felul în care acest sport poate reflecta o întreagă societate, își face debutul plin în lungmetraj de ficțiune cu *The Red Hangar*, care merge spre alt nod identitar al țării sale, unul mult mai dureros: lovitură de stat din 11 septembrie 1973 și începutul dictaturii militare.

Schimbarea de registru este majoră, dar preocuparea rămâne, în fond, aceeași: cum se vede o țară în momentele ei de maximă tensiune. Dacă fotbalul adună speranțele, frustrările și euforia unei comunități, aici istoria se strânge într-un spațiu închis, militarizat, unde ordinele, frica și conștiința se ciocnesc prin discuții grele în penumbră. În primele ore ale evenimentului, un căpitan al Forțelor Aeriene

obediința se va transforma din datorie profesională într-o formă condamnabilă de complicitate. Colonelul Jahn (Marcial Tagle) reprezintă figura puterii represive; prin stilul său autoritar,

le specifice genului – știe cât și cum să apese pentru a ne forța să ne gândim noi ce am face în această situație.

În fond, titlul trimite la numele real al spațiului de detenție, iar filmul îl așază

Un thriller istoric despre primele ore ale dictaturii lui Augusto Pinochet și despre clipa în care obediința se transformă în vină.

(Jorge Silva, interpretat magistral de Nicolás Zárate) primește ordinul de a transforma academia militară în care lucrează într-un centru de detenție. Pe măsură ce hangarul se umple cu prizonieri, el înțelege că

care împinge lucrurile spre violență, îl forțează pe Silva la o confruntare directă – atât cu mediul, cât mai ales cu sinele. Scenariul lucrează în zona aceasta, de studiu caracterologic, și – chiar dacă reia anumite forme și formu-

lă într-un paradox vizual și moral: în jurul acestui „roșu” traumatic, Sallato construiește o lume alb-negru, cu multe griuri, în care vinovăția nu apare dintr-o dată, ci se adună treptat, din ezitări și supuneri succesive.

**LUNI, 15 Iunie, ora 15:00 /
CINEMA VICTORIA**

Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 12-21.06.2026

**Votează filmul care
merită Premiul Inimii
la TIFF**

TIFF.25

vodafone

Nicu Ștefănuță: „Filmul românesc reprezintă un brand de țară fenomenal”

Ioan Ștepoaie

Nicu Ștefănuță, vicepreședintele Parlamentului European, a participat la TIFF la o discuție despre feminism și feminitate pornind de la expoziția „Dear Marilyn”, alături de Victoria Stoiciu, Andreea Marin și Raluca Turcan și moderată de Irina Păcurariu. Am vrut să aflăm pentru AperiTIFF și cum se văd de la Bruxelles finanțarea culturii, accesul publicului și diplomația culturală, dar și cum poate filmul românesc să ne reprezinte țara în Europa.

Ce rol are Parlamentul European în domeniile culturii și educației?

Parlamentul European decide cum sunt distribuiți banii. Erasmus+ este un program foarte cunoscut, iar eu mă lupt să creștem sprijinul în această zonă. Alte exemple sunt componenta MEDIA a programului Europa Creativă și programul Citizens, Equality, Rights and Values, care sprijină proiecte din cultură și educație. Acestea sunt luptele pe care le duc în această zonă. Iar acasă

Filmul românesc este glorios. Păcat că nu realizăm asta și la nivel local.

vreau să sprijin mai mult actorii, pentru că ei sunt, de multe ori, victimele sistemului.

În fiecare an, Parlamentul European acordă un premiu pentru film. Ce este LUX Audience Award?

LUX este premiul Parlamentului European pentru film și este foarte prestigios. Este un fel de „Cannes alternativ”, să spunem așa, pentru că scoate la lumină filme europene foarte interesante și le oferă vizibilitate realizatorilor care poate nu ar avea o altă șansă.

Cum se vede filmul românesc de la Bruxelles?

Filmul românesc e cunoscut și apreciat și cred că reprezintă un brand de țară fenomenal. Arată creativitatea țării noastre precum și talentul regizorilor și al actorilor. Este un instrument extraordinar de diplomație culturală. Filmul românesc este glorios. Păcat că nu realizăm asta și la nivel local.

În contextul actual al scumpirii biletelor la teatru și cinema, dar și al cărților, cum ar putea Parlamentul European să sprijine accesul la cultură al persoanelor defavorizate?

O parte din fondurile de coeziune și din FSE+ – Fondul Social European Plus – pot fi folosite și pentru asemenea cauze. Bani europeni pot fi utilizați pentru proiecte culturale. Dacă am reușit să sprijinim studenții, putem găsi soluții și pentru actorii.

Există un film care v-a schimbat perspectiva și v-a motivat să acționați?

Filmul *Libertate* exprimă exact motivul pentru care sunt eu în politică. Am locuit în blocul din spatele locului în care se petrece acțiunea filmului și am trăit pe viu acele momente. Este o întâmplare din realitatea imediată, iar pentru mine ceea ce s-a petrecut atunci reprezintă unul dintre motivele pentru care fac politică astăzi.

Un spectacol de
dans Aterballetto

Nocte Morricone

Regia și coregrafia: Marcos Morau
Muzica: Ennio Morricone

Teatrul Național Cluj-Napoca
Marți, 16 iunie, 19:00

TIFF.25

Bilete pe: tiff.eventbook.ro
TIFF Official App | tiff.ro

vodafone

DeLonghi

The test of time – how the manifesto from TIFF's first edition has held up over 24 years

The Transilvania International Film Festival, now in its 25th edition (June 12-21, Cluj-Napoca), was the dream of young film enthusiasts who wanted a free space for creation and expression.

Twenty-four years later, we revisit the manifesto published by Tudor Giurgiu in the catalogue of the first edition to see which ideals have proven true over all these years – and whether the festival has stayed true to the path it promised.

The festival was born because it had to exist. **Because no one** believed it could happen.

Because everyone told us it would be very difficult. **Because we Romanians** have a tendency to give up before we even begin.

Because a festival means films as a daily staple, important guests, partnerships, connections, image, lobbying.

Because we are the only country in Central and Eastern Europe without a feature-length film festival.

Because Costinești died.

It happens in Transylvania because we didn't want it to happen in Bucharest. And Cluj is the city with the most film lovers in the country.

Because simply saying the name of the Festival already means a great deal to any foreign guest.

Because a festival lives through the community that surrounds it. **Because** I am sentimental and nostalgic.

The first film I ever saw was *The Guns of Navarone*. It happened about 25 years ago in a cinema in Sibiu that, miraculously, still exists. In Cluj, however, I experienced the passion of going to the cinema – waiting in ticket lines, *The Chain of Memories*, *Sandokan*, *Gone with the Wind* brought «specially from Bucharest,» the famous «membership card» you used to buy protocol tickets, cinematheque evenings at Arta, trips to the video rental in the neighborhood where I watched E.T.

Together with the team, we envisioned a bold and provocative festival. 44 films in 7 days.

Because debut films, in general, carry a dose of madness and imagination that we love very much.

Because we set out to bring important films to Romania in premiere. **Because** making a selection means committing to a direction, having firm opinions, and sparking debate.

We want to promote Romanian cinema and the people who make it – directors, producers, screenwriters.

Because recent years have brought many debuts and international awards.

Because we all have something to gain. A festival is not

a personal business venture, but a unique annual event – a meeting point for everyone interested in film in Romania.

Because in every normal country there are a few days, a week, when directors of major international festivals come to see what that cinematography has produced over the past year.

Because we are optimists and the future sounds bright (*sic!*). **We made this festival** with enthusiasm and recklessness, with professionalism and attention to detail.

Because we wanted to show that things can be done differently. **Because** no one believed in us, and that made us more determined. **Because** we lost too many nights seasoned with “music and moments” (it was a book title) for things not to turn out well.

A film festival is an Institution that lives 365 days a year and does not die after its first edition. We want it to become a tradition; we want to be better next year.

I thank everyone who believed in this adventure!

The team that dedicated itself to a dream, an idea, a project that no one knew what it would

look like. Without their belief, we could not have gotten here.

Afrodita and Lucian, who were the first to believe in this idea.

Stefan Laudyn, director of the Warsaw Film Festival, who was the “man in the shadows” – a friend and advisor.

If I have one regret before the festival begins, it's that we weren't taken very seriously.

By the people who could have “sensed” that this festival is a daring endeavor that perhaps deserved more support. It is an event of Romanian cinema, but apparently having a selection of important titles, distinguished guests, and special events is not enough. Perhaps something is still missing.

By the Cluj authorities, who probably have the impression that this is child's play – a village film club put together by a bunch of overexerted kids. Other cities would probably have been honoured to host such an event and, possibly, even to support it. My Transylvanian pride faded briefly, but did not disappear entirely.

We will do it again next year, gentlemen!

Tudor Giurgiu, Festival Director, at the 2002 edition

TIFF.25

CINE CONCERT

O BIJUTERIE AVANGARDISTĂ PE MUZICA ȚĂRII SEMNATĂ GOLAN

Casa de Cultură a Studenților

Miercuri, 17 iunie
18:30

r. Mircea Săucan, 1967
Muzică live:
Golan (Electro Acoustic) (RO)

BILETE PE: TIFF.EVENTBOOK.RO | TIFF OFFICIAL APP
TIFF.RO

CU SPRIJINUL:
MOL

Focus Netherlands at Transilvania IFF.25

Evgeny Gusyatskiy, Focus Netherlands curator

Spetters

Over the last couple of decades, we have witnessed a remarkable rise in national cinemas emerging from countries that had previously remained somewhat outside the international spotlight. In this sense, there could hardly be a more fitting place to present a focus on contemporary Dutch cinema than a film festival in Romania - a country that continues to prove that something unmistakably identifiable as *Romanian film* does exist, despite the transformations national film cultures have undergone under the influence of the global market and the increasing commodification of the medium.

Even though the Netherlands - unlike Romania - is not immediately associated with what we might call a Dutch New Wave, this does not mean that the conditions or prospects for one are absent. Perhaps Dutch cinema follows a more stable trajectory, shaped by a continuity that unfolds without major historical ruptures. At the very least, the two classic films included in this programme serve as a natural bridge to its newest works.

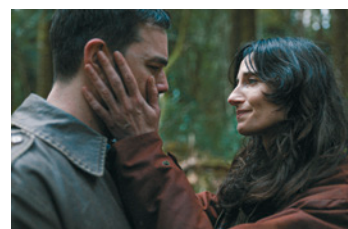

The Vanishing

Perhaps Dutch cinema follows a more stable trajectory

Paul Verhoeven's *Spetters* (1980) bursts with revolt, youthful energy, sexual drive and the unpolished texture of everyday life, all presented in a manner that is unwaveringly direct and graphic. Controversy, provocation and dark, sarcastic humour, grounded in a worldview that refuses to separate virtue from vice or filth from wisdom, remain qualities that continue to define Dutch cinema today.

To borrow the title of the audacious debut feature by Muriel d'Ansembourg, included in TIFF's competition, it is all about the courage required to be truly naked - free from all forms of hypocrisy. Yet, as *Spetters* and *Truly Naked* ultimately demonstrate, this rawness often conceals a deep sensitivity and vulnerability within characters burdened by conformist and conservative moral codes. Even the most progressive societies, after all, seek to regulate the boundaries of individual freedom and self-expression while simultaneously building structures of hierarchy and dominance.

Whitetail

In a similar way, George Sluizer's *The Vanishing* (1988) - a radical and unapologetically cold-blooded thriller about sophisticated evil residing within an apparently ordinary family man - finds a parallel in Sven Bresser's *Reedland*. A minimalist work, it centers on a murder mystery that unsettles the fragile balance between two neighboring village communities, both infused with the same

phobias and the same fear of the other. Neither films offer neither a happy ending nor moral resolution, instead testing the very grounds of justice and accountability.

The constant interplay between the normal and the abnormal, between mundanity and madness, takes on a surreal shape in Dan Geesin's *A Messy Tribute to Motherly Love*. The film presents a seemingly familiar world of the Dutch countryside in which, however, it is perfectly ordinary for parents to sacrifice parts of their own bodies for the well-being of their children and to literally explode when pushed to the brink of emotional collapse. A similar touch of absurdity and magical realism can be found in Aaron Rookus' *Idyllic* - a touching and witty portrait of an upper-middle-class Dutch family suffering from various frustrations and anxieties beneath the facade of comfort and security. In the same stylistic vein is Michiel ten Horn's *Fabula*. The most genre-driven film of the programme, it follows a petty Dutch criminal whose fate, sealed generations before, turns his life into a whirlwind of absurdist twists and near-slapstick misfortunes.

Last but not least, Nanouk Leopold's *Whitetail* and Mercedes Stalenhoeft's *I Shall See* are excellent psychological dramas focused on female characters grappling with trauma and personal turmoil. Both films are rooted in the classic traditions of European social realism, rich in nuance and subtlety, yet never losing their grip on reality as it truly is - with all its gruesome beauty and unsentimental lyricism. ■

The films are presented with the support of the Embassy of the Kingdom of the Netherlands in Romania, SEE NL, VOS Logistics.

TIFF Team: Andrei Harabagiu, Manager Subtitrări

La ediția aniversară, punem un reflector și pe cei din echipa care a făcut și face posibil tot ce înseamnă TIFF: cine sunt (o parte) dintre ei și care e filmul lor la TIFF.

Ruxandra Predescu

Cine ești, ce faci la TIFF, de câți ani și de ce?

Sunt Andrei și de la a doua ediție a TIFF aranjez ca subtitrările să ajungă din formatele transmise de traducători în cele care ajung pe ecrane. Au existat destule evoluții tehnice pe parcurs, îmbunătățiri ale redactării și corecturii, au fost și întârzieri, și greșeli, fișiere uitate sau denumite altfel, dar obiectivul a fost mereu același: spectatorii trebuie să vizioneze comod proiecțiile, având traducerea dialogurilor pentru graiuri din cele mai variate. De ce? Pentru că, în ciuda

dificultăților, verificarea și potrivirea subtitrărilor are farmecul de a-ți permite să simți atmosfera și ritmul unor filme diverse. Poate un moment de suspans trebuie punctat mai bine, fără spoiler dat de subtitrare sau un dialog rapid

Experiența se câștigă în timp, iar fiecare subtitrare care urmează fluent filmul îți aduce mulțumirea unui proiect bine dus la capăt.

trebuie un pic „aerisit” pentru a putea fi citit.

Dacă TIFF-ul ar fi un film, ce titlu i-ai da și ce gen ar fi?

Filmul s-ar numi TIFF și ar fi un documentar cu mai multe episoade, cu accente romantice, dramatice, de comedie și

tragicomedie, hazard, horror și supranatural, cu subiecte despre lingvistică, meteorologie, tehnică IT, relații umane, finanțe, – pentru a prinde doar câteva aspecte distincte.

Dacă zic TIFF, care e primul cuvânt care-ți vine în minte? Dar prima imagine?

Prieteni în Piața Unirii.

Care e ritualul tău preferat la Cluj în timpul TIFF?

O plimbare prin zona centrală, prin parc și pe malul Someșului.

Dacă am face o capsulă a timpului pentru echipa TIFF.50, ce ai pune în ea, și de ce?

O dischetă, o bucată de pânză albă dublu lat, o cutie de ace de siguranță și o tastă „space” cu urme zdrene de utilizare, de la un laptop vechi, pentru a aminti de începuturile festivalului, când subtitrările erau mult mai puțin automatizate. ■

Dacă vezi niște piersici, nu ne suna: caută-ți altă agenție!

www.trendPR.ro

Trend PR. Pentru perfecționiștii care văd patru nectarine.

